

COSSOS POLICIALS, LA LLEI DEL MÍNIM ESFORÇ ?

Avui en dia aquells conductors que circulen amb un vehicle destartalat, sense els mínims elements de seguretat i protecció necessaris, segurament sense l'assegurança obligatòria vigent de pagament o fins i tot sense carnet de conduir no tenen perquè preocupar-se. Com és lògic aquesta introducció s'hauria d'haver escrit a l'inrevés. O sigui, que el pes de la llei caurà sobre aquells que, de fet, no la compleixen.

Malauradament, però, sembla ser que entre la plantilla dels cossos policials hi ha agents que no els interessa aturar ni sancionar vehicles d'aquestes característiques. Per quina raó? Doncs, senyors, ja ho veuen. Argumenten que si aturessin vehicles que suposadament, ja tan sols amb l'estat en què es troben, circulen sense cap mena de documentació, podrien passar-s'hi tot el dia.

Senyors policies, aquesta és la seva feina i la seva tasca per la qual els ciutadans que de bon grat paguem els impostos, l'assegurança, cuidem el nostre vehicle per tal que es trobi en les millors condicions; en definitiva, fem tot allò que marca la llei i molt més, no ens agrada gens que individus que no valoren ni la seva vida ni la dels altres circulin per les nostres carreteres impunement i sense que cap agent de l'autoritat faci res per evitar-ho. Potser no són tots els policies que giren la vista cap una altra banda, però aquells qui prioritzen els seus propis interessos per davant dels de la resta de ciutadans caldria que es busquessin una altra feina perquè, de fet, no tenen les característiques necessàries per tal de ser membres d'un servei públic.

Val la pena reflexionar-hi, que cadascú sàpiga complir amb les seves obligacions professionals i molt més aquelles persones que tenen potestat i autoritat per sancionar conductes antisocials de tots aquells que circulen per les nostres ciutats i poblacions sense tenir cap mirament per ningú i posant en joc dia rere dia la vida de la resta de conductors i vianants. Facin més bé la seva feina i potser tots els hi estarem una mica més agraïts.

Ciberdiari, 3 de setembre de 2003